

KIRTI JA KATRINA MALTA PRAKTIKAST

31.01 – 02.03.2016

Enne väljalendu Tallinnast olime Katrinaga mõlemad kohati üsna ootusärevad. Et õpime erinevatel kursustel ning meie varasem kohtumine oli piirdunud koolimajas lepingute allkirjastamisega, siis olime üsnagi üllatunud kui lennuki(te)s peetud vestlus(t)e käigus selgus, et meil on mõndagi ühist/sarnast. See tõmbas kohe pingeid maha, sest oli ju teada, et järgnevad 32 päeva jagame ühist tuba ja korterit ning tõenäoliselt teiste kaasmaalastega kokku ei puutu.

Kuigi olime selleks valmistunud, siis oli ikkagi kohale jõudes natuke üllatav, kui jahedad nende siseruumid talveperioodil on. Kuigi see talv oli seni olnud soojem kui varasemad ning ka meie Maltal viibimise ajal säras peamiselt päike, tellisime ikkagi omale gaasiga töötava küttekeha. Kehvasid, st peamiselt pilves ja/või sajuga, ilmasid oli meil vaid paar-kolm. Kuigi kohalik liiklus on vasakpoolne, siis sellega harjub kiirelt, aga ühistranspordiga ei olegi võimalik harjuda, sest see toimib just nii nagu juhtub ehk on väga kaootiline. Põhimõtteliselt ei ole võimalik Maltal ühistranspordile loota, kui pead kusagile kellaajaliselt täpselt jõudma. Ajavaru võiksid olenevalt sihtkohast, kellaajast ja nädalapäevast varuda ca tunni. Üldjoontes (ja arvestades kohalike lõunamaist temperamenti) on kohalik liiklus palju rahulikum kui Eestis.

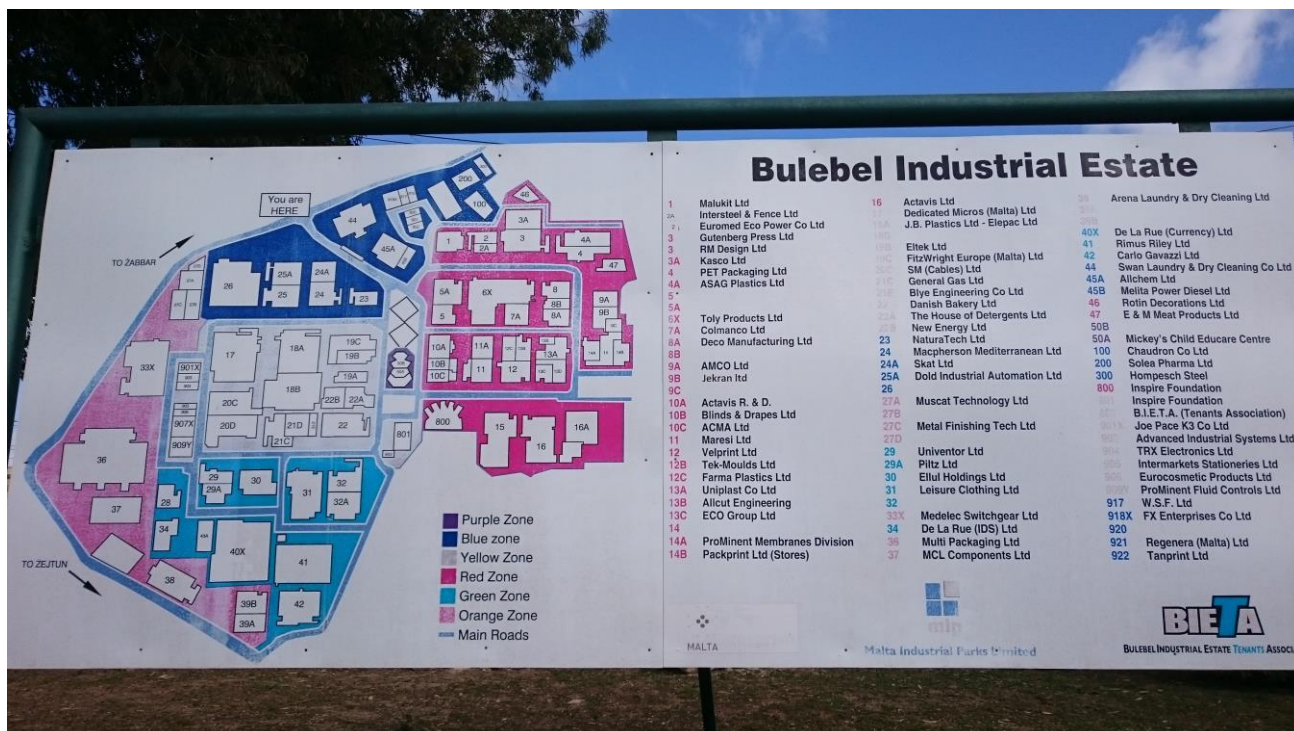
Teise päeva hommikul oli meil Mostas Paragoni kontoris tutvustav koosviibimine, kus saime lisainfot Malta ja oma praktikakoha kohta ning allkirjastasime lepingud. Kolmandast päevast algas praktika. Kuigi meie praktikaettevõtted asusid erinevates paikades, käisime teisel päeval pärast Paragoni koosolekut koos mõlema praktikakoha asukohta vaatamas. Et millega kohale saame ja kui kaua umbes aega võib kuluda. Kolmandast päevast algasid meie praktikad ettevõtetes.

Kirti praktika muljeid:

Mina sooritasin oma praktika Bulebel'i tööstuspiirkonnas asuvas rõivaid valmistavas ettevõttes Leisure Clothing Ltd. Et kohalikud inimesed jalutasid tööstuspiirkonnas ka oma lemmikuid, siis oli hommikune teekond bussipeatusest praktikaettevõtte hooneni kohati nagu mõni harjutuste veerandtund kehalises kasvatuses: keksimine ja hüplemine üle kõnniteele lemmikloomadest maha jäänud „mättakeste“.

Meeskond, kellega koos töötasin, koosnes ainult meestest. Ettevõttes oli ka naisi (sh raamatupidamisega tegelevaid), kuid nendega puutusin ma üldiselt minimaalselt kokku. Peamiselt juhendas mind üks meesterahvas, kes põhiliselt selle firma raamatupidamisega tegeles

ning tema haiguse ajal oli mu juhendajaks finantskontroller.

Maltale minnes ootasin ehk praktikast natuke rohkem kui see, mida lõpuks reaalselt selles ettevõttes kogesin. Samas oli palju erinevaid tööloike, millega sain tegeleda ning nägin pisut ka sealsete audiitorite tööd. Peamiselt sain Excelisse erinevaid andmeid sisestada – kassaaruanded, ostjate ja tarnijate arved, kuluaruanded jms. Lisaks olid minu ülesanneteks erinevate kaustade korrastamine (dokumentide õigesse järjestusse seadmine) ning audiitoritele vajalike arvete/ dokumentide arhiivist otsimine ja koopiategemine. Sain ka tootmisprotsessiga tutvuda: materjalide vastuvõtt, disainerite töö, lõigete kombineerimine materjalile, lõigete välja lõikamine, õmblusprotsess, kvaliteedikontroll, ladustamine ja transport jne.

Katrina muljed praktikast:

Enne välispraktikale kandideerimist ei olnud ma Maltast eriti palju kuulnud. Ma teadsin selle geograafilist asukohta ja seda, et nad osalevad igal aastal Eurovisiooni lauluvõistlusel, aga see oli ka kõik. Õnneks oli Maltale minek paar kuud varem teada ning väljasõidu ajaks olin teinud enda arvates üsna põhjaliku taustauuringu selle kohta, et mis riiki ma kuuks ajaks elama asun. Eelnevast taustauuringust hoolimata suutsid paar asja mind Maltal siiski üllatada.

Esiteks olin ma (veidi ebameeldivalt) üllatunud, et kohalike elanike inglise keel oli enamasti keskpärane. Kuna inglise keel on Malta teine riigikeel, siis arvasin, et kõik elanikud räägivad seda sama hästi kui teist emakeelt. Tegelikuses sai küll enamike inimestega viisakusi vahetada

ja lihtsamatel igapäevateemadel vestelda, kuid erialaselt jäi keele areng kesiseks. Teiseks suureks üllatuseks (ja samas ka stressiallikaks) oli ühistransport. Minu jaoks on siiani mõistetamatu, kuidas on võimalik 10 km-st teekonda bussiga läbida heal juhul 1,5 tunni, aga halvemal juhul peaaegu 3 tunniga. Minu soovitus Malta valitsusele on järgmine kord oma ühistranspordi korraldus tellida sakslastelt, mitte hispaanlastelt. Õnneks on kohalikud inimesed ühistranspordi hullumeelsusega harjunud ning vähemalt minu praktikakohas ei tehtud sellest probleemi, kui ma mõnel hommikul busside tõttu hiljaks jäin.

Mina sooritasin oma praktika Malta keskaegses pealinnas Mdinas (tuntud ka kui “Aadlike linn” või “Vaikne linn”). Oma müüridega ümbritsetud kitsaste tänavate ja uhkete hoonetega võlus Mdina mind esimesest silmapilgust. Igahommikune tee tööle viis mind läbi uhketest väravatest ning mööda arvukatest hobukaarikutest, mis ootasid kannatlikult turiste, keda oli isegi talvekuude kohta üllatavalt palju. Praktikal olin ma viietärni hotellis The Xara Palace Relais & Châteaux. Minu otseseks juhendajaks oli hotelli finantsjuht, kuid koos temaga jagasime kabinetti veel hotelli tegevdirektori ja kahe raamatupidajaga. Minu peamised ülesanded olid seotud dokumentide arhiveerimisega, arvete kontrollimisega ja andmesisestusega. Lisaks oli igapäevaste ülesannete seas sularaha ja tšekkide kajastamine erinevates allikates ning nende pankade toimetamine. Viiekesi kitsas kabinett koos töötamine

pakkus kohati väljakutseid ja oli alguses veidi harjumatu, kuid kokkuvõttes oli see väga huvitav kogemus.

Leidsime töökaaslastega peagi ühise keele ning esimese nädala lõpuks viskasime juba töö kõrvale nalja ja jutustasime pauside ajal nagu ammused tuttavad.

Kui töönädalad möödusid meil üpris rutiinselt töö-kodu trajektoiril, siis nädalavahetustel üritasime võimalikult palju Maltat ja tema saari avastada. Nelja nädalavahetusega külastasime paljusid kohti nii Maltal kui ka Malta lähiümbruse saartel Gozol ja Cominol. Selle aja jooksul sai

külastatud populaarseid turistidele mõeldud vaatamisväärsusi kui ka kohalike käest väljauuritud salajasi “aardeid”. Kahjuks jäi ajapuuduse ning talvise hooaja tõttu nii mõnigi paik külastamata, kuid see annabki põhjuse kunagi taaskord Maltat külastada.

Kõige eredamalt kogu Maltal veedetud ajast jäävadki meelde seal kohatud inimesed ning nädalavahetuste seiklused. Need neli ja pool nädalat pakkusid unustamatuid ja kordumatuid võimalusi tutvuda uute kultuuride ja inimestega, seigelda looduskaunites kohtades ning õppida kohastuma uute olukordadega. See oli kogemus, mis jääb meelde kogu eluks ning mida soovitame võimalusel kogeda igal inimesel!